Donderdag 8 October 1942 — DAGBLAD — 59ste Jaargang, No. 3722

AMIGOE DI CURACAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Adm: Tel. 1550. Redactie: Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Ass. Inc
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Japs verlaten Attu en Agattu in Aleoeten.

U. S. A. - vliegtuigen bestoken Kiska.

Brits - Duits geschil over behandeling gevangenen.

Spoedige instelling Geallieerde Commissie tot Onderzoek naar oorlogsmisdadigers.

JAPANSE ONTRUIMING VAN ATTU EN AGATTU.

De Noordamerikaanse Marine gaf het volgende communiqué uit: „Noordelijk gebied van de Stille Oceaan:

„Een verkenning door onze vliegtuigen ontdekte geen teken van een verdere Japanse bezetting of enige activiteit op Attu en Agattu in de Westelijke Aleoeten. Dit is reeds enkele weken zo. In de tweede helft van September bombardeerden vliegtuigen van het leger Attu en vernielden er de meeste gebouwen.

Een bestudering van de foto's, die tijdens de aanval werden gemaakt, onthulde, dat er toen geen spoor van den vijand op Attu te zien was. Een gelijke situatie is waargenomen te Agattu.

De aanvallen op Kiska duren voort. Op 5 October vielen Liberator-bommenwerpers van het leger (geëscorteerd door gevechtsvliegtuigen, het eiland aan en wierpen vele brisanten brandbommen op het kampgebied. Voltreffers werden geplaatst op een hangar voor watervliegtuigen en 6 vijandelijke water-gevechtsvliegtuigen werden neergeschoten. Slechts een geringe weerstand van het afweergeschut werd ondervonden en al onze vliegtuigen keerden terug" (Washington, (AP) 7.10).

ROOSEVELT EIST DE GERECHTE STRAF VOOR OORLOGS-MISDADIGERS.

President Roosevelt heeft de volgende formele verklaring uitgegeven: „Op 21 Augustus heb ik gezegd, dat deze Regering voortdurend inlichtingen verkreeg betreffende de barbaarse misdaden, die door den vijand worden gepleegd tegen de burgerbevolking in de bezette landen en vooral op het vasteland van Europa.

Ik zeide, dat het doel van deze Regering was — gelijk ik er op de hoogte van ben dat het ook het doel van de andere Verenigde Landen is — om ervoor te zorgen, dat de plegers van deze misdaden na het behalen van de overwinning hiervan voor rechtbanken rekenschap zullen moeten geven. Het plegen van deze misdaden duurt voort. Ik verklaar thans, dat het de bedoeling van de Noordamerikaanse Regering, dat tot het succesrijk beëindigen van de oorlog zal behoren, dat de oorlogsmisdadigers aan de Verenigde Landen worden uitgeleverd.

Met de bedoeling de verantwoordelijkheid van schuldige individuen vast te stellen door het verzamelen en schatten van alle beschikbare bewijzen is deze Regering bereid om met de Britse en andere Regeringen samen te werken in het vestigen van een commissie der Verenigde Landen tot onderzoek naar de oorlogsmisdadigers. Met aantal personen, dat schuldig bevonden zal worden, zal ongetwijfeld uiterst klein zijn vergeleken met het totaal van de vijandelijke bevolkingen. Het is niet de bedoeling van deze Regeringen, die met ons geassocieerd zijn, om tot massa-repressailles over te gaan. Het is onze bedoeling dat een juiste en zekere straf zal worden toegediend aan de leiders, die verantwoordelijk zijn voor de georganiseerde moord op duizenden onschuldige personen en het plegen van wreedheden, die elk gebod van het Christelijke Geloof overtreden hebben".

Stephen Early, de Secretaris van den President, die de verklaring uitdeelde, gaf geen antwoord op de vraag of Hitler en Mussolini twee van de „leiders" zijn wier uitlevering vereist zal zijn (Washington, (AP) 7.10).

ENGELAND EN DE OORLOGSMISDADIGERS.

Verklaringen van Burggraaf Simon.

De Britse Regering stelde voor, dat een Commissie van de Verenigde Landen zal worden gevormd voor het onderzoek naar oorlogsmisdaden. Het voorstel werd in het Hogerhuis gedaan door Lord Kanselier Burggraaf Simon. Deze zeide, dat het voorstel is medegedeeld aan andere landen, met inbegrip van Rusland, China, de Dominions, Brits Indië en de Strijdende Fransen, met het doel om van hen de goedkeuring te verkrijgen. Franklin D. Roosevelt heeft in Washington reeds bekend gemaakt, dat de Verenigde Staten bereid zijn om samen te werken. Simon zeide, dat de georganiseerde wreedheden, die door of in opdracht van Duitsland in bezet Frankrijk worden gepleegd, zullen behoren tot de omvang van de onderzoeken, welke de Commissie zal moeten instellen. Ook zullen deze de activiteiten van de misdadigers moeten omvatten zonder inachtneming van hun rang. Deze laatste bepaling schijnt bij de eerste oogopslag te betekenen, dat de Commissie de schuldigheid zal onderzoeken van elkeen, van den laagsten soldaat tot Adolf Hitler zelf.

Simon maakte bekend, dat de Geallieerde Regeringen in Londen en het Franse Nationale Comité reeds hun warme goedkeuring aan het voorstel hebben geschonken.

Hij zeide: „Ons doel is niet om massa-executies te ondernemen of aan te moedigen, doch deze verschrikkelijke misdaden toe te schrijven aan die vijandelijke individuen, die werkelijk verantwoordelijk zijn en met wien moet worden afgerekend als misdadigers."

De bekendmaking van Simon werd afgelegd naast Maughan het debat over de oorlogsschuldigen in het Hogerhuis opende met de dood te eisen van „dien somberen monomaan Adolf Hitler en het entourage, dat hij rond zich gevormd heeft."

Hij wees op het feit, dat onder de bestaande wetten „een Duitser, die één of meer Engelsen in een Duits gevangenkamp of op andere wijze in Duitsland heeft gedood na de oorlog hier kan komen en in weelde zijn intrek kan nemen in het Mayfair Hotel zonder dat iemand het recht heeft hem aan te raken."

De Nederlandse, Belgische, Joegoslavische en Poolse Vertegenwoordigers zaten op de publiek tribune, terwijl Simon de plannen bekend maakte om de schuldigen in de aslanden te straffen. Simon zeide: „Wij willen niet de fout begaan om deze eis uit te stellen tot na de ondertekening van het vredesverdrag. De vijandelijke misdadigers moeten bij de wapenstilstand worden gevat en uitgeleverd als een der voorwaarden van de wapenstilstand met het recht de uitlevering van anderen te eisen als een verder onderzoek beëindigd is" (Londen, (AP) 7.10).

HET DUITSE COMMUNIQUÉ.

Het communiqué, dat werd uitgegeven door het Duitse Hoofdcommando, luidt als volgt:

„Een grimmig gevecht is in volle gang in het Noordwestelijke deel van de Caucasus. Ondanks de uiterst moeilijke weers- en terreingesteldheid hebben formaties van infanterie en de élite-garde, die ten Zuiden van de Terek opereren, met succes Malgobek bestormd, welke stad gelegen is in een belangrijk olie-district. Ten Noord-Westen van Stalingrad werd de opening, waardoor de vijandelijke strijdkrachten die daar omsingeld zijn, nog kunnen ontkomen, nauwer dicht gehaald. De Duitse en Roemeense luchtstrijdkrachten vielen de Russische vliegvelden en voorraadroutes aan beide zijden van de Wolga op doeltreffende wijze aan.

De Duitse opmars ten Zuid-Oosten van het Ilmenmeer maakt gestadig voortgang, ondanks de krachtige vijandelijke weerstand. Formaties van Stuka-bommenwerpers en Croatische bommenwerpers namen aan deze operaties deel.

Boven Malta werden tijdens een hevig gevecht twee Britse vliegtuigen naar beneden geschoten. Al onze vliegtuigen keerden veilig terug.

In de nacht van 5 October had ter hoogte van de Vlaamse kust een ontmoeting plaats tussen lichte Duitse vlootstrijdkrachten en een groep Britse motorboten. Een Britse boot werd tot zinken gebracht door een mijnenveger, terwijl een andere in brand werd gezet en later geramd, zodat zij eveneens tot zinken kwam. Een aantal Britse boten werd getroffen door artillerie-vuur. Afzonderlijke Britse vliegtuigen hebben bij daglicht stoornis-vluchten uitgevoerd boven het Westelijk deel van Duitsland en lieten zware bommen naar beneden vallen. De aangerichte schade is slechts gering.

Noord-West Duitsland en in het bizonder de stad Osnabrück was blootgesteld aan de nachtelijke aanvallen van de Britse Luchtmacht. Er is een aantal slachtoffers onder de bevolking, terwijl particuliere en publieke gebouwen werden vernield of in brand gezet. Van de aanvallende vliegtuigen werden zes machines naar beneden gehaald."

Het Duitse Hoofdcommando maakte voorts bekend: „Na de mislukking bij Dieppe, hebben de Duitse soldaten een Britse order buit gemaakt, waarin het binden van Duitse oorlogsgevangenen werd bevolen. De order noodzaakte het Duitse Hoofdcommando overeenkomstige tegenmaatregelen te treffen. Op 2 September ontkende het Britse Ministerie van Oorlog, dat enigen Duitsen gevangene de handen gebonden waren, doch dat, indien zulk een order ware uitgevaardigd, zij onmiddellijk zou worden ingetrokken. Onderwijl werd uitgevonden, dat de verklaring van het Britse Ministerie van Oorlog ofwel een verklaring was, die niet werd nagekomen, ofwel een opzettelijke leugen was. Een Duitse reserve-officier, een corporaal, vijf recruten en vijf mannen, die bij de Todtorganisatie behoren, en door de Britten gevangen werden genomen bij Dieppe en nadien wederom werden uitgeleverd, hebben op ede verklaard, dat hun de handen waren gebonden gedurende perioden, welke variëren tussen de 10 en 90 minuten. Een gelijksoortig voorval heeft zich afgespeeld op 4 October op het eiland Sark in het Kanaal, waar 16 Britse soldaten een Duitse werkplaats aanvielen en een Duitsen reserve-officier en vier manschappen de handen bonden met een dun, doch stevig koord. De gevangenen werden toen naar het strand gebracht en belet zich verder aan te kleden.

Toen zij door de Engelsen werden overweldigd, hadden zij niets aan dan hun broek en hemd. Toen de Duitse gevangenen zich trachtten te verdedigen en tegen deze ongehoorde behandeling protesteerden, werd op den reserve-officier en een anderen soldaat geschoten en stak men hen dood, **terwijl een derde soldaat gewond werd.**

Deze feiten werden bevestigd door verklaringen van een werktuigkundige, wien het gelukte te ontsnappen. De getuigenissen, welke door dezen man werden afgelegd, hebben het duidelijk gemaakt, dat het binden der gevangenen systematisch was voorbereid. Aldus werden onweerlegbare bewijzen ter beschikking gesteld van het Duitse Hoofdcommando, die aantoonden, dat de verklaringen van het Britse Ministerie van Oorlog op 2 September van het lopende jaar niet in overeenstemming met de waarheid werden gedaan. Als gevolg hiervan heeft het Duitse Hoofdcommando zich gedwongen gezien de volgende orders uit te vaardigen:

1) Van 8 October af om 12 uur 's middags zullen allen Britsen officieren en manschappen, dewelke bij Dieppe gevangen werden gemaakt de handen worden gebonden. Deze maatregel zal van kracht blijven, tot het Britse Ministerie van Oorlog bewijst, dat het in de toekomst genegen is de ware verklarng af te leggen inzake het binden van Duitse oorlogsgevangenen; 2) in den vervolge zullen alle Britse en Geallieerde terroristen en sabotage-troepen, die zich niet als soldaten gedragen, doch als bondieten, door de Duitse troepen als zodanig behandeld worden en in het gevecht meedogenloos worden gedood" (Berlijn, (AP) 7.10).

COMMUNIQUÉ VAN CAIRO.

Het gezamenlijke communiqpé van de Royal Airforce en het Algemene Hoofdkwartier, luidt:

„In de nacht van 8 op 9 October waren onze patrouilles in alle sectoren actief. Van onze grondstrijdkrachten valt er niets te vermelden, ofschoon er een belangrijke toenemende activiteit is te bespeuren. Onze gevechtsbommenwerpers hebben met succes vele aanvallen uitgevoerd en twee ME109's werden door onze gevechtsvliegtuigen naar beneden geschoten. De lange afstandsbommenwerpers hebben vele objecten aangevallen tussen Derna en Sidi Barrani, waaronder ook de basis voor watervliegtuigen te Bomba, waar een aantal vijandelijke vliegtuigen werd beschadigd. Een onzer vliegtuigen is niet van deze operaties teruggekeerd" (Cairo, (AP) 8.10).

COLOMBIAANSE PRESIDENT ZAL VENEZUELA BEZOEKEN.

Het Venezolaanse Nationale Persbureau maakte bekend, dat de Colombiaanse President Alfonso Lopez Vrijdag a.s. in Venezuela zal aankomen. Het betreft hier een staatsbezoek (Caracas, (AP) 7.10).

Het nieuws van vandaag.

Het verlichtings-offensief van Maarschalk Timosjenko maakt voortgang tegen de Duitse flank ten Noord-Westen van Stalingrad en brak door in de linie van „tankforten", welke de nazies daar hebben aangelegd. De Russen liepen een Roemeense sterkte onder de voet en ruimden 1200 vijandelijke soldaten op. Reeds dagenlang poogt Timosjenko met deze aanval de barricade te verpletteren waarmede de Duitsers hun voorraadlinie beschermen en het schijnt, dat hij langzaam maar zeker in zijn pogingen slaagt. Een bericht van het Britse nieuwsagentschap meldde, dat de Russische troepen reeds pontonbruggen over de Don hebben geworpen, niettegenstaande aanvallen van de vijandelijke vliegtuigen (blz. 1).

In Stalingrad zelf houden de Russen stand maar het gevaar ligt nog altijd in het fabrieksgebied waar de Duitse aanvallen aanhouden (blz. 1).

Engeland en Duitsland redetwisten intussen over de behandeling van de wederzijdse gevangenen. Eerst beweerden de Duitsers, dat de handen van de Duitse gevangenen, die bij Dieppe werden genomen, waren vastgebonden en dat dit bevestigd is na een vroegere Britse ontkenning. Hierop antwoordde de Britse Regering, dat alle Duitse gevangenen zijn ondervraagd en unaniem hebben ontkend, dat hun handen werden vastgebonden. Tevens stelden de Engelsen voor, dat de Zwitserse Vertegenwoordigers, die toezicht houden op de behandeling van de gevangenen, zelf den Duitsen gevangenen vragen zouden stellen. Duitsland verklaarde hierop, dat het Engelse antwoord niet bevredigend is en men van heden 12 uur af den Britsen gevangenen, die bij Dieppe genomen werden, de handen heeft geketend. Verder zeiden de Duitsers, dat alle Britse en Geallieerde terroristen en sabotage-troepen in het vervolg op staande voet doodgeschoten zullen worden. Hierop gaf de Britse Regering te kennen, dat men dan zal overwegen, welke maatregelen in het vervolg genomen zullen moeten worden (blz. 1).

De Noordamerikaanse Marine heeft een communiqué uitgegeven, waarin wordt gezegd, dat de eilanden Attu en Agattu in de Aleoeten klaarblijkelijk door de Japanners verlaten zijn. Samen met Kiska werden de eilanden enige tijd geleden door de Nipponezen bezet. Zij zitten nog op Kiska maar worden hier voortdurend bestookt door Noordamerikaanse en Canadese vliegtuigen (blz. 1).

Washington en Londen hebben besloten een Commissie in te stellen, die zal bepalen, welke personen in de vijandelijke landen verantwoordelijk zijn voor de wreedheden en misdaden, die gepleegd worden tegen de volken der bezette landen. Vele Geallieerde landen hebben reeds hun goedkeuring aan dit plan geschonken (blz .1).

7 Maanden geleden viel Java

Houding der Japs tegenover Europeanen fel.

Stortvloed van Japanse propaganda.

Indonesiërs schuwen de Japs vanwege strafvertoningen, onthoofdingen op straat e. d.

Eindelijk is het mogelijk een beeld te geven van het leven onder de Japanse bezetting op Java.

Heden is het precies 7 maanden geleden, dat de georganiseerde weerstand op dit eiland met zijn 45.000.000 inwoners in Nederlands Oost Indië eindigde. Gedurende al deze tijd hebben de veroveraars een onvergelijkelijke campagne van terreur en verdrukking gevoerd, waarvan de bizonderheden werden verborgen gehouden onder een dekmantel van Japanse geheimzinnigheid.

Van tijd tot tijd kan men tekenen van het Japanse terrorisme bespeuren in de bekendmakingen van Radio-Tokio over de arrestaties en de executies in onze Oost.

Vluchtelingen, die somwijlen erin slagen te ontkomen naar Australië, verstrekken verdere mededelingen. Een Aneta-man in Melbourne seinde hierover een heel verslag, waaraan wij het een en ander ontlenen.

De Japs voeren een politiek, waarmede zij trachten de Indonesiërs een voortdurende vrees en ontzag in te boezemen. Tevens is het loon van arbeiders verminderd met de daaruit voortspruitende verlaging in de levensstandaard.

Een voorbeeld daarvan is het loon van havenarbeiders. Onder de Nederlanders kregen deze 75 cent per dag en extra betaling voor-overwerk, terwijl de Japanners hun slechts 35 cent per dag betalen en dikwijls eisen, dat zij langer werken dan de vastgestelde werkdag.

Hoe de Japs de straffen toepassen.

Vanzelfsprekend is veel kwade wil ontstaan en krijgen de Indonesiërs steeds meer de hekel aan de Japanners. Hiervan zijn de Japs zich goed bewust en zij treffen maatregelen om de inlanders te terroriseren. Zij, die de overheden beledigen, worden op echt wrede Japanse wijze gestraft. Executies hebben gewoonlijk plaats als openbare onthoofdingen. Stelen wordt gestraft door de handen van den dief af te snijden. Een geliefkoosde vorm van straffen is om de inlanders zodanig vast te binden, dat zij zich een weinig kunnen bewegen zolang zij op de been blijven. Als zij echter in slaap vallen, lopen zij grote kans zichzelf de keel dicht te snoeren.

Over het algemeen worden de Indonesiërs, die niet de gramschap van de Japanners opwekken, met rust gelaten, behalve dan dat arbeiders streng behandeld worden en de bevolking overstroomd wordt met Japanse propaganda.

De propaganda schijnt geen invloed te hebben op de houding van de inlanders. Er zijn echter tekenen, dat de Indonesiërs den Europeanen gunstig gezind blijven, terwijl de afkeer van de indringers toeneemt.

Nederlandse vrouwen worden op straat dikwijls begroet door de Indonesiërs met zulke woorden als: „Het is jammer Mevrouw, dat u deze toestand moet meemaken." Dit typeert de goede verstandhouding, welke bestaat tussen de Nederlanders en de Indonesiërs in het gezamenlijke lijden, dat wordt veroorzaakt door de Japanse bezetting.

De Ambtenaren hebben het meest te lijden.

Voor zover bekend is worden de Nederlandse vrouwen en kinderen niet lastig gevallen, doch de meeste Europese mannen zijn geïnterneerd. Zij, die het meeste te lijden hebben, zijn de Nederlandse ambtenaren, die thans door Indonesiërs vervangen zijn. Alle burgers, die gemobiliseerd waren in de strijdkrachten, zijn geïnterneerd, alsook een groot deel van de Nederlandse politie. Kort nadat de Japanners de situatie in handen namen, werd de interneringspolitiek uitgebreid naar vele vooraanstaande burgers, hoewel sommigen hunner na enkele weken werden vrijgelaten.

Japanners interneren N.S.B.-ers.

Een interessant feit, dat bekend werd, is, dat Nederlandse N.S.B.-ers, die als voorzorgsmaatregel door de Nederlandse overheden waren ingerekend, na de Japanse bezetting werden vrijgelaten, doch kort daarna weer werden opgepikt en geworpen in interneringskampen. Er is ook geen enkel voorrecht te bespeuren in de behandeling, die de Japanners hun geven. Doordat de kampen overbevolkt zijn, is de gezondheidstoestand lang niet rooskleurig en is het lot van de gevangenen verre van benijdenswaardig.

Banken dicht; geen auto's; geen bussen.

Wat betreft het economische leven in Nederlands Indië, deelden vluchtelingen mede, dat bankinstellingen gesloten zijn met uitzondering van enkele, die door de Japanners worden geexploiteerd. Particuliere auto's zijn opgelegd en busdiensten zijn beperkt.

Spoorlijnen zijn nog niet helemaal hersteld. De nacht-expresse tussen Batavia en Soerabaia rijdt weer, maar de reis duurt langer en zelden komt men op tijd aan. Tweemaal per week wordt de gehele trein uitsluitend voor de Japanners gereserveerd.

In opdracht van de Japanners waren Europese winkels verplicht om open te blijven. In de meeste gevallen duurde dit echter niet lang, omdat het personeel werd geïnterneerd of de voorraden opraakten. Bepaalde firma's, die goederen fabriceerden voor de Japanners, werden gedwongen het werk voort te zetten met een klein personeel, dat onder Japans toezicht staat.

Import- en Export huizen moesten hun zaken geheel stopzetten. Wat zij in voorraad hadden werd verzegeld en hun inventarissen werden door de Japanners in beslag genomen.

Tegen Juni waren de Japanners er nog niet in geslaagd de nijverheid zodanig te herstellen, dat die een belangrijke productie afwierp. Verschepingen naar Japan bestonden hoofdzakelijk uit afgewerkte rubber, ijzererts en andere materialen, die voor de oorlog nodig zijn. Het werk op de meeste plantages is lam gelegd, omdat niet kan worden beschikt over de producten en geen geld kan worden verkregen voor het betalen van de lonen.

De Japanse administratie geschiedt in de eerste plaats door militairen. Men zegt echter, dat zich onder de Japanners burgers bevinden, die een soort militaire uniform dragen, doch behoren tot een zogenaamde economische missie. Deze missie is belast met de niet-militaire diensten, als postkantoren, politie-diensten, het onderhouden van de spoorwegen, het algemene vervoer en de voedselvoorziening.

Over het algemeen heerst er een stricte discipline onder de Japanners. Voor zover bekend is wordt er niet geplunderd. Nu en dan worden „souvenirs" genomen, doch hiertegen werd van hogerhand streng opgetreden en in vele gevallen moesten de souvenirs worden teruggebracht, terwijl de souvenirsjagers door de Japanse militaire politie gestraft werden.

Het moreel van de Europese bevolking blijft schitterend, niettegenstaande de benarde toestanden, waaronder men gedwongen wordt te leven. Dit betreft ook de vrouwen, die zich op uitstekende wijze gedragen. Europeanen, die nog vrij mogen rondlopen, moeten in het bezit zijn van een pas waarvoor de Japanse overheden 150 gulden vragen. **Wat echter een uiterst vernederende regeling is, is dat alle burgers moeten buigen voor Japanse schildwachten of hen op andere wijze moeten groeten.** Zij, die hieraan niet voldoen, worden afgeranseld.

Vluchtelingen, die uit Indië komen, vertelden, dat de inlanders Geallieerde strijdkrachten zouden verwelkomen om de indringers uit te drijven.

Nederland

REEDS NU DE BLIJVENDE VREDE VOORBEREIDEN.

Minister Hubertus Johannes van Mook heeft te Londen voor een economisch comité gesproken en gevraagd dat de Verenigde Naties haar plannen zullen gaan maken voor de oplossing der wereldproblemen na de vrede en de overwinning.

„Ofschoon het voorbarig lijkt" zo zeide de minister. „Nu reeds over de oorlogsproblemen te spreken terwijl de oorlog nog lang niet is gewonnen is er alle goede reden vooruit te denken en plannen te maken. Van het ogenblik af dat het vuren zal worden gestaakt zal de wereld staan voor de moeilijkste politieke, sociale en economische problemen en op de achtergrond zal het spook der werkloosheid in reusachtige grootte oprijzen. De vernietiging heeft in deze oorlog op veel groter schaal plaats dan in de vorige en dientengevolge zal het overgrote deel van de wereldenergie nodig zijn voor ondersteuning en opbouw, waarvan het gevolg zal zijn een betrekkelijke schaarste van goederen en de absolute noodzakelijkheid van rechtvaardige distributie gedurende lange tijd. Deze problemen kunnen niet op juiste wijze worden aangepakt wanneer de worsteling voor het verkrijgen der grondstoffen de prijzen breekt en de goederen rukt uit de handen der armsten ten bate van de rijksten. Een vorm van internationale overeenkomst en van internationaal toezicht op de handel is op zijn minst gedurende de reconstructie periode te enenmale noodzakelijk".

EEN VOORBEELD VOOR ONS ALLEN.

Koning George van Engeland heeft een hoge onderscheiding „Het Distinguished Service Cross verleend aan een jongen Nederlandsen zee-officier, die na de Duitse inval in Nederland vijf keer door de Duitsers werd gevangen genomen en vijf keer wist te ontsnappen, voor hij Engeland bereikte.

Het is luitenant ter zee Etienne Henri Larive. Hij diende op H.M.s Van Galen bij Rotterdam op 13 Mei 1940 en toen deze na 31 duikbom-aanvallen gezonken was, vocht hij op het land ter verdediging van Rotterdam. Hij werd in een Duits gevangenkamp gezet, ontvluchtte vier maal, werd vier maal gepakt, doch de vijfde keer gelukte het. Daarna heeft hij zich drie keer ten zeerste onderscheiden door daden van grote persoonlijke moed.

Wij ontvingen.

NAAR HET CONCENTRATIEKAMP.

In de „Deutsche Zeitung f. d. Niederlaenden" van 22 September wordt officieel medegedeeld, dat **Hendrik Kamphuis** uit Epe en **Joseph Raveneteijn** uit Ridderkerk naar een concentratiekamp zijn gebracht wegens het verborgen houden van Joden; dat **Johannes Suijkerbuik** uit Nispen naar een concentratiekamp is gebracht wegens het smokkelen van Joden over de Belgische grens; dat **Franciscus van Beurden** uit Rotterdam wegens het verschaffen van valse identiteitskaarten en **Otto Hofman** uit Rotterdam wegens het „verduisteren" van Joods kapitaal eveneens naar een concentratiekamp zijn gebracht.

GEEN JAPANNERS MEER IN AZIE.

Sir Edward Campbell, lid van het Engelse Parlement en vroeger Brits Consul-Generaal te Batavia heeft een rede gehouden voor de Britse Kamer van Koophandel en Nijverheid voor Nederlands-Indië. Hij zeide o.a.: „Wanneer wij deze oorlog hebben gewonnen moet iedere Japanner in Azië naar Japan teruggezonden worden, anders zullen de Japanners in Azië een malaria-pest blijven. Men moet deze ellendige ziekte uitsnijden."

WAAROM DE WITTE GESLOTEN WERD.

Men weet, dat indertijd de bekende „Witte Sociëteit" in Den Haag door de Duitsers werd gesloten. Zij is nog gesloten. Wat de reden daarvan was?

De N.S.B.-er, Dr. Croin, hoofd van het Artsengilde, kreeg een brief met het briefhoofd van de „Witte Sociëteit". Hij eiste, dat de schrijver zou worden ontdekt. Het bestuur prikte Croins brief met die anonieme brief op het bekendmakingsbord in de vestibule der sociëteit, hetgeen natuurlijk grote vrolijkheid wekte. Enige dagen later werd de sociëteit door de Duitsers gesloten en al haar eigendommen werden verkocht.

De Grote Club te Amsterdam had vijf Joodse leden. De Duitsers eisten hun verwijdering. De Club ontbond daarop zichzelf, liever dan toe te geven.

VRUCHTEN- EN NOTENOOGST IN NEDERLAND.

Ook dit jaar moeten Nederlandse schoolkinderen weer dagen lang gaan plukken. Voor verschillende soorten, op deze wijze verkregen vruchten en noten, zijn officiële prijzen vastgesteld, die er door de overheid voor zullen worden betaald. Men hoopt een hoeveelheid van 1500 ton te vergaren.

UIT DE N.S.B. GEZET.

Op bevel van Anton Mussert zijn de N.S.B.-ers George Keltman, P. A. Keuchenius, Ernst Ch. Locht en S. Barends, allen verbonden aan de „Misthoorn", uit de N.S.B. gezet. Deze vier hadden zich tegen bepaalde opvattingen van Mussert verzet.

De Gouvernementspersdienst tekent hierbij aan:

Keuchenius is reeds jaren nazie. Hij was dat al in Duitsland, waar hij woonde. Keltman, een onder-middelmatig poëet, Locht en Barends zijn typische opportunisten: schuim van het schuim. Men zal goed doen niet te veel waarde te hechten aan dit incident. Zelfs in het kader der N.S.B. was de „standing" van deze 4 te laag dan dat hun verwijdering van enig belang zou kunnen zijn.

WACHTEND OP DE BALLEN.

Het „Nationaal Dagblad" van de N.S.B. vertelt het volgende wel heel typerende voorvalletje:

Aan het slot van het grote tennistournooi in Den Haag op 1 September sprak de voorzitter de deelnemers toe en zeide, dat hij, ofschoon alles goed was gegaan, toch zijn verontschuldigingen moest aanbieden, omdat de ballen niet erg goed waren geweest en hij voegde daaraan toe: „Misschien krijgen wij binnenkort nieuwe ballen, misschien krijgen wij die wel per vliegtuig", waarop een oorverdovend gejuich losbarstte.

En het „Nationaal Dagblad" commentarieert spinnijdig: „Laat ze die ballenregen krijgen, natuurlijk Engelse, laat deze regen voor dien voorzitter komen en voor zijn anti-nazie troepen."

GELIJKSTELLING DORPSIDIOOT EN N.S.B.-LEIDER.

Burgemeester Kolff van Hippolytushoef werd onlangs gearresteerd en hij moest drie gijzelaars uit zijn gemeente aanwijzen. Onmiddellijk gaf hij drie namen op. De Duitsers ontdekten, dat die drie namen toebehoorden aan...... twee dorpsidioten en den plaatselijken leider van de N.S.B. Zo meldt „Volk en Vaderland" zelf.

OOK DE WAARHEID IS VERBODEN.

Het „Nationale Dagblad" deelt mede, dat negen Nederlanders wegens het luisteren naar buitenlandse radio-uitzendingen zijn veroordeeld tot gevangenisstraffen van 6 maanden tot 5 jaar. De „hoofddader" is zekere Van Assen, in wiens huis werd geluisterd. De namen der anderen zijn. Thijssen, Oosterhuis, L. Schaap (bloemist), Bertha Jacoba van Borst, Daniel Stodel (tandtechnicus), Michael Stodel (magazijnbediende), G. van Dam (vulcaniseerder) en Is. Brandon (koopman).

KOMT ER DIENSTPLICHT IN NEDERLAND?

Een der verschrikkelijkste dingen, die een volk kan overkomen, staat wellicht het Nederlandse volk te wachten; gedwongen te worden te vechten aan de zijde van zijn aartsvijand. De nazie-immoraliteit verzet zich ook daar niet tegen. Met andere woorden: de mogelijkheid bestaat dat in Nederland de dienstplicht van Nederlanders voor Duitsers zal worden ingesteld. Een aanwijzing in deze richting wordt gegeven door Den Haagsen correspondent van de Essener National Zeitung in een artikel van 10 September. Deze correspondent beklaagt zich erover dat nog geen 10.000 Nederlandse vrijwilligers deelnemen aan de strijd in Rusland, „voor de bevrijding van Europa".

De correspondent schrijft: „het is onmogelijk met zulk een klein aantal mannen de toekomst van Nederland te veroveren en te verzekeren en dus zullen door middel van dienstplicht alle Nederlandse mannen die in staat zijn wapenen te dragen moeten worden opgeroepen. Dan zullen de Duitse soldaten in Nederland zich niet meer behoeven te ergeren aan het grote aantal jongemannen in burger die zitten te wachten op het wonder dat de oude tijd zal terugbrengen".

UW FAMILIE WORDT BEDREIGD.

Burgemeester N.S.B.'er Von Bonninghausen van Hilversum heeft het Middeleeuws schandbord „in ere" hersteld. Daar worden de namen publiekelijk op vermeld van hen, die de nazie-regelen overtreden. Er komt nog een beetje chantage ook bij want met grote letters staat op het bord geschilderd: „Uw familie wordt bedreigd door" en dan volgen de namen.

VEROORDELING OM EEN DAVIDSSTER.

Mevrouw **M. C. Feenstra** in Den Haag is tot twee jaar gevangenisstraf veroordeeld wegens luisteren naar Radio Oranje.

Mevrouw Feenstra, die geen Joodse is, had bovendien de toorn der nazies opgewekt, door een, den Joden voorgeschreven, Dadvidsster te dragen.

PATRIOTTEN AAN HET WERK.

Medegedeeld wordt, dat drie Duitse officieren en 32 Duitse soldaten te 's Gravenhage „op onverklaarbare wijze" zijn verdwenen zonder enig spoor achter te laten, dat een auto met vier Duitse officieren in de buurt van Den Haag is „verongelukt", dat de vier officieren gedood zijn en dat de auto verdwenen is; dat vorige maand de lijken van vijf Duitse soldaten uit Amsterdamse grachten zijn opgehaald.

NIEUWTJES, DIE ONS INTERESSEREN.

„De Zoon van Dik Trom" verboden.

— Aan **J. van der Blom**, oud-lid van de bemanning van de „Batavier IV" is het bronzen oorlogskruis verleend, o.a. voor heldhaftig gedrag bij de evacuatie bij Duinkerken.

— De Japanners zijn met een „A.A.A.-actie" in Nederlands-Indië begonnen. De 3 A's duiden er op, dat Japan het licht, de moeder en de leider van Azië zou zijn. De heren hebben een dunk van zichzelf.

— De Duitsers hebben een populair jongensboek verboden: „De zoon van Dik Trom", misschien omdat een der hoogtepunten van het boek een voetbalwedstrijd is, waarbij Nederlanders van Duitsers winnen?

— **H.M. de Koningin heeft Minister Raden Adipati Ario Soejono verheven tot de rang van „Pangeran", een historische titel gevoerd door Javaanse prinsen van den bloede. Dit „als erkenning van Minister Soejono's grote verdiensten voor het Koninkrijk".**

— De Ambonese sergeant, die naar wij onlangs meldden, zich zo dapper gedroeg met zijn garnizoentje van 13 mannen, is benoemd tot ridder 4e klasse der Militaire Willemsorde.

— Te Washington heeft de Civil Aeronautics Board de aanvragen van zeven luchtvaartmaatschappijen waar onder zich de K.L.M. bevindt voor het openen van nieuwe luchtlijnen, in behandeling genomen.

— De Joodse Raad te Amsterdam heeft thans allen Joden verzocht inlichtingen in te winnen in verband met hun deportatie op, mogelijk zeer korte termijn, naar Duitse arbeidskampen.

— Pleiziertochten in de Rijn-delta zijn door de Duitsers verboden, omdat zij „dikwijls ontaardden in politieke demonstraties". Lees: anti-Duitse demonstraties.

— De Minister van Oorlog, Jonkheer Ingenieur Otto A. van Lidth de Jeude heeft zijn eerste officiële bezoek aan de Prinses Irene Brigade in Engeland gebracht.

— De Duitsers hebben de verkoop van boeken van Willy Corsari en Henriette van Eijk verboden, omdat beide schrijfsters geweigerd hebben zich aan te sluiten bij de nazie-cultuurkamer.

— Twee nieuwe „zeepsoorten", die ongerantsoeneerd zijn, hebben hun intrede gedaan op de Nederlandse markt. De ene is gemaakt van klimopbladeren, de andere van kastanjes.

— Zaandijks burgemeester N.S.B.-'er De Bree heeft persoonlijk huiszoeking gedaan naar „verborgen Joden". Een zekere J. Breidenbach is daarvan het slachtoffer geworden en gearresteerd.

— Een nieuw decreet bepaalt dat verse vruchten nog alleen maar in winkels mogen worden verkocht; dus niet meer op straat, op de markt of in stations.

— Prins Bernhard gaat binnenkort naar New York. Hij zal daar o.a. een tentoonstelling van Nederlandse meesters in de Duveen Galleries bezoeken. Prinses Juliana blijft in Ottawa.

— Het Nederlands Inlichtingen Bureau zal in Canada (te Montreal) een bijkantoor openen onder leiding van Ir. Jan van Stappen. [deze zat vóór de oorlog namens de Nederlandse spoorwegen in New York].

CURACAO.

WIE IS DE GELUKKIGE?

1e prijs	7314
2e prijs	10775
3e prijs	4296
4e prijs	3283

VERKEERDE SAMENSTELLING KRIJGSRAAD.

Gisteren zouden, zoals elke Woensdag, voor de Krijgsraad enige zaken behandeld worden. De Krijgsraad was dit keer anders samengesteld dan gewoonlijk. De Luitenants Jacobus J. Honig en Emile Ch. J. M. van de Laarschot waren vervangen door eerste reserve-luitenant Meester Henricus I. Franke en reserve-kapitein Carl F. ter Weele. Toen de rechter de vraag stelde of er bezwaar bestond tegen de samenstelling van de Krijgsraad, nam Meester Stephanus W. van der Meer namens den beklaagde het woord om te verklaren, dat volgens de geldende Nederlandse voorschriften, die op Curaçao gevolgd worden, reserve-officieren geen deel kunnen uitmaken van de Krijgsraad, zodat hij inderdaad bezwaar had tegen deszelfs samenstelling.

Artikel 2 van de bepalingen der Rechtspleging bij de Landmacht in Curaçao zegt, dat op deze rechtspleging de in Nederland geldende voorschriften van toepassing zijn, voor zover daarvan niet is afgeweken.

Artikel 120 van de Nederlandse wet, zoals gearresteerd bij besluit van den Souvereinen Vorst der Verenigde Nederlanden van **20 Juli 1814** en nader gewijzigd en aangevuld zegt, dat de Krijgsraad bestaat uit een burgerrechtsgeleerde als president en verder uit officieren als leden. „Tot leden van de Krijgsraad zullen niet kunnen worden benoemd: ten derde, Officieren, die de rang van tweede Luitenant bekleden, reserve- en militie-officieren alsmede officieren bij de landweer."

De benoeming van een reserve-officier druist niet alleen in tegen de letter van de wet, maar ook tegen de gehele Nederlandse traditie, die nimmer de benoeming van een reserve-officier in de Krijgsraad gekend heeft. Derhalve verzocht Meester S. W. van der Meer Meester H. I. Franke zich overeenkomstig artikel 142 uit de Krijgsraad terug te trekken en de verdere deliberatiën niet bij te wonen, alvorens de Krijgsraad de wettigheid van de redenen, die tot recusatie van een lid hebben geleid, zal hebben beoordeeld.

Nadat de Krijgsraad zich had beraad, deelde Meester Adolphe W. J. M. Desertine, de President van de Krijgsraad, mede, dat Mr. H. I. Franke zich terugtrekt en dat het geval nader onderzocht zal worden. De Krijgsraad zal intussen anders worden samengesteld.

Na afloop van de Krijgsraad — die door de korte opmerkingen van Mr. Van der Meer slechts luttele minuten duurde — bleek, naar wij vernemen, dat ook Kapitein Carl F. ter Weele reserve-officier is. De algemene opinie was hiervan in het geheel niet op de hoogte, te meer daar Kapitein Ter Weele in Nederland heeft medegevochten.

KATHOLIEKE ACTIE.

Vergadering a.s. Zondag.

Het voorlopig Bestuur van de Vereniging ter behartiging van de godsdienstige, zedelijke, culturele en maatschappelijke belangen van de Katholieken in het Gebiesddeel Curaçao, heeft thans een oprichtingsvergadering uitgeschreven voor aanstaande Zondag 11 October, 's morgens om half 11 in het Brion-theater. Een aantal uitnodigingen is verzonden.

Timosjenko's verlichtings-offensief maakt voortgang.

Willkie vertrekt uit Tsjungking.

U.S.A.-Hoofdkwartier waarschuwt voor toenemende luchtaanvallen op Frankrijk.

RUSSISCH MIDDAGCOMMUNIQUÉ.

„In de nacht van 7 October bestreden onze troepen den vijand in de gebieden van Stalingrad en Mozdok. Aan andere fronten hadden er geen belangrijke veranderingen plaats."

Een aanvullend communiqué luidt: „In het gebied van Stalingrad duurden nog steeds grimmige gevechten voort. Bij het afslaan van de Duitse aanvallen vernietigde de Sovjet-artillerie een bataljon infanterie, 8 tanks, 70 voertuigen en zes vijandelijke artilleriebatterijen. De bedienaars van de mortieren versloegen 8 tanks en bijna een compagnie infanterie.

Ten Noord-Westen van Stalingrad braken de Russische tanks door in de vijandelijke stellingen en vernietigden twee Duitse tanks, welke in de grond waren ingegraven. Tevens vernielden men 8 Duitse en doodden ongeveer 250 vijandelijke manschappen. In een andere sector werd een Duitse infanterie-aanval afgeslagen. Ook in het gebied bij Mozdok verijdelde een afdeling van de Sovjet-infanterie enige Duitse aanvallen, te welker gelegenheid ongeveer een gehele Duitse compagnie werd weggevaagd en 15 voertuigen werden vernietigd. Tijdens een gevecht om het bezit van een belangrijke hoogte ten Zuid-Westen van Novorossisk hebben onze troepen ongeveer 100 Duitsers en Roemenen gedood, terwijl tevens een aantal tanks buiten gevecht werd gesteld. Aan het Leningrad-front hebben de Russische patrouilles gedurende de laatste twee dagen 300 Duitsers gedood. Het artillerie-vuur vernietigde 11 machinegeweren en 12 blokhuizen" (Moskou, (AP) 8.10).

BIJ DE STRIJD OM STALINGRAD.

Eddy Gilmore seint uit Moskou:

De Russen zeiden, dat de tanks van het Rode leger zijn doorgebroken in de versterkte Duitse linkerflank ten Noord-Westen van Stalingrad. Dit is een belangrijke uitbreiding van Maarschalk Timosjenko's verlichtings-offensief, terwijl het versterkte garnizoen van de stad de Duitse aanvallen een voor een afsloeg.

Een Duits detachement infanterie, bestaande uit ongeveer 250 man, werd opgeruimd en een aantal pantservoertuigen, 8 kanonnen en 5 vrachtauto's met ammunitie werden vernield door de Russische tanks, terwijl de Russen het initiatief behielden in de slag van de steppen. Het middagcommuniqué zeide, dat de Duitse aanvallen werden afgeslagen ten Noord-Westen van Stalingrad en binnen de verwoeste stad. Het legerorgaan „Rode Ster" meldde, dat de Russen hun greep op de heroverde straten versterkten en hun stellingen consolideren.

De Duitse strijdkrachten, die door het industriële gebied van Stalingrad pogen heen te breken en de oevers van de Wolga te bereiken, worden gestuit door de hardnekkige weerstand van het Rode leger in de arbeiderswijk. „Rode Ster" zeide, dat de Russen de laatste aanvallen van de Duitsers afsloegen en dat deze geen verdere voortgang konden maken. Na zich een weg te hebben geslagen in het industriële gebied, slechts om te worden teruggeworpen door de Russische tegenaanvallen, zien de Duitsers zich thans gesteld voor de versterkte defensies van het Rode leger.

De industriële sector ligt in de Noordwestelijke voorsteden van Stalingrad en omvat de grote tractor- en tankfabriek, genaamd „Stalin". Tevens zijn er metaal- en andere fabrieken, die omringd zijn door de woningen voor de arbeiders.

Deze zijn met de stad Stalingrad zelf verbonden door een brede verkeersweg. „Rode Ster" onthulde, dat de Duitsers in dit gebied in een nachtelijke aanval doordrongen langs een sloot, die naar de Wolga leidt. Zij bereikten de monding van de sloot nabij de oever van de rivier, waardoor een gevaarlijke situatie werd geschapen voor de verdedigers. Het Rode leger deed echter een tegenaanval met garde-divisies onder bevel van Rodintzev, die reeds dikwijls werd genoemd om zijn dappere strijd bij Stalingrad. Hiermede werden de Russische stellingen hersteld (Moskou, (AP) 8.10).

WENDELL WILLKIE HEEFT EEN DRUKKE DAG.

Na in de morgen een persconferentie te hebben gehouden waarbij hij aandrong om een offensief overal door de Verenigde Landen en de Chinezen waarschuwde om een inflatie in China te beteugelen ging Willkie naar het Huis van den Generalissimo voor zijn vijfde bespreking. Dinsdag de gehele dag en ook Woensdagmorgen kon men bij het huis van Willkie voortdurend boodschappers zien aankomen met geschenken, lijsten met gelukwensen, Chinese schilderijen, zilveren sigarettendozen en een verscheidenheid van andere dingen.

Het bezoek van Willkie viel samen met een hittegolf, welke aan Tsjungking een onwelkome terugkeer van de zomer gaf. Willkie heeft de hitte meer dan wie ook gevoeld, aangezien hij de drukste man in Tsjungking is geweest, sedert hij aldaar arriveerde. Het was warm toen hij ging zitten om de verklaring te schrijven, die hij des morgens op de persconferentie behandelde. Eerst trok hij zijn hemd en zijn schoenen uit. Toen volgden zijn kousen en andere dingen tot hij helemaal naakt was. Een jonge ambtenaar van het Departement van Buitenlandse Zaken, die voor de duur van Willkie's bezoek aan zijn staf is toegevoegd, sprong bijna tegen de zoldering toen hij hem naakt aan zijn lessenaar zag zitten terwijl hij bezig was met schrijven en dikke zweetdroppels hem langs zijn gezicht parelden. Een menigte mensen kwam des morgens bijeen voor Willkie's woning om hem te zien vertrekken voor een bezoek aan den Generalissimo. Willkie wuifde hen toe, terwijl zijn lange zwarte limousine met de Amerikaanse vlag in top voorbijgleed met een escorte van de motorpolitie.

Op zijn persconferentie deed Willkie een oproep aan de Verenigde Landen om overal „een algemeen gewapend offensief te openen". Hij zeide te verwachten zijn leven te zullen besteden met te werken aan een naoorlogse wereld waarin „alle mensen vrij kunnen zijn met een Regering, die zij zelf gekozen hebben".

Hij zeide: „Mijn persoonlijke opinie is, dat de tijd gekomen is voor een algemeen offensief overal door al de Verenigde Landen. Wij zijn gereed om enkele beslissende slagen toe te brengen indien ik kan geloven wat ik met mijn eigen ogen gezien heb". Hieraan voegde hij toe: „Dit is mijn eigen verklaring, mijn eigen persoonlijke verklaring. Ik spreek voor niemand anders en niemand anders spreekt voor mij".

In antwoord op vragen zeide Willkie van President Roosevelt de volmacht te hebben gekregen zekere dingen te doen. In alles wat daarmede in verband staat treedt hij op als den Vertegenwoordiger van den President en handelt hij dienovereenkomstig.

„Maar wanneer ik voor mijzelf — Wendell Willkie — spreek, dan zeg ik hetgeen ik zelf wil". Hieraan voegde hij toe:

„In de Verenigde Staten hebben wij een heleboel tot de wereld gesproken over onze productie-cijfers en sommige onzer Geallieerden hebben maar zeer weinig van de eigenlijke wapenen gezien. Het is niet meer dan natuurlijk, dat zij zich afvragen waar de productie, waarover wij zo hebben opgeschept, naar toe is gegaan. Het is niet meer dan natuurlijk, dat zij zich afvragen hoe lang zij nog als kinderen aan een tweede tafel moeten eten. Sommige van de landen, die ik bezocht heb, zien er op de kaart uit als de laatste halte aan de lijn. Maar voor de slagen, die zij den vijanden toebreengen behoorden zij de eerste haltes te zijn" (Tsjungking, (AP) 8.10).

WILLKIE VERTREKT MET ONBEKENDE BESTEMMING.

Wendell Willkie vertrok met onbekende bestemming. Waarschijnlijk brengt hij een bezoek aan het Chinese front (Tsjungking, (AP) 7.10).

VERKLARING VAN HET BRITSE DEPARTEMENT VAN OORLOG.

Het Briste Departement van Oorlog gaf de volgende verklaring uit: „Een onderzoek werd ingesteld na de overval van Dieppe. Alle Duitse oorlogsgevangenen, die naar het Verenigde Koninkrijk werden teruggebracht, werden ondervraagd en verklaarden eenstemming, dat hun handen niet vastgebonden werden en dat zij een menselijke behandeling hadden ondervonden. Elk van deze gevangenen kan worden gezien door de Vertegenwoordigers van de beschermende mogendheid om dit te bevestigen. Er bestaan volledige bewijzen omtrent de menselijke behandeling, die de oorlogsgevangenen krijgen van de Britse troepen en indien de Duitse Regering haar bedreigingen ten uitvoer brengt, welke genoemd zijn in haar communiqué, zal de Britse Regering moeten overwegen welke maatregelen in de toekomst genomen zullen worden" (Londen, (AP) 8.10).

DE COMMANDO-AANVAL OP SARK.

Het Hoofdkwartier voor de Gecombineerde Operaties gaf het volgende communiqué uit:

„Een overval op kleine schaal werd in de nacht van Zaterdag op het eiland Sark [in het Kanaal] uitgevoerd. Het was er een uit vele van dergelijke operaties die met succes en herhaaldelijk uitgevoerd worden en waarover gewoonlijk niets gezegd wordt.

Maar aangezien de vijand om bepaalde motieven de overval heeft bekend gemaakt en bovendien onjuiste biezonderheden heeft verstrekt worden de feiten thans gemeld.

Het hoofddoel van deze overval was om uit de eerste hand inlichtingen te verkrijgen omtrent de vermoedelijke slechte behandeling van de Britse inwoners op het eiland. Het resultaat is, dat deze vermoedens zijn bevestigd door de inbeslagneming van een proclamatie, getekend: „Knackfuss, Oberst Feldkommandant". Deze proclamatie verklaart, dat alle mannelijke inwoners, welke niet geboren zijn op het eiland en daar niet blijvend hebben gewoond tussen de leeftijden van 16 en 70 jaar, met hun families naar Duitsland zijn gedeporteerd. Deze deportatie vond de vorige week plaats op zeer korte termijn. Tevens werden 900 mannen van het eiland Guernsey opgeroepen voor dienst. Nog 400 moeten vertrekken en men verwacht, dat er meer zullen zijn van het eiland Jersey dan van Guernsey.

11 Mannen van Sark kregen de vorige week de waarschuwing om te vertrekken, doch 2 pleegden zelfmoord en slechts 9 bleven erover. De Britse strijdmacht, die de overval deed, bestond uit 10 officieren en manschappen en leed geen verliezen.

Er werden 5 gevangenen gemaakt. Vier hier van ontsnapten na herhaalde worstelingen werden zij gedood. Eén werd naar Engeland teruggebracht. Hij heeft deze deportaties bevestigd en verklaard, dat zij plaats vonden voor het verrichten van dwangarbeid" (Londen, (AP) 8.10).

EEN NOORDAMERIKAANSE WAARSCHUWING AAN HET FRANSE VOLK.

De Britse radio zond en Noordamerkaanse waarschuwing aan het Franse volk om de plaatsen te ontruimen waar werk wordt verricht voor de Duitsers, aangezien de Noordamerikaanse luchtaanvallen op Frankrijk zullen toenemen. De omroeper waarschuwde tevens tegen een ontijdige opstand en zeide, dat zulk een actie een dwaze opoffering zou zijn, indien zij niet samenging met een Geallieerde actie (Londen, (AP) 7.10).

JAPANNERS BEVREESD VOOR NOORDAMERIKAANSE LUCHTAANVALLEN.

Britse luisferaars te New Delhi in Brits Indië hoorden een uitzending van Tokio waarin een zegsman van de Japanse Marine het volk waarschuwde, dat de Verenigde Staten lange afstands Vliegende Forten bouwen, die zulke eilanden-bases als Midway en de Aleoeten zeer gevaarlijk voor Japan zullen maken. De zegsman zeide, dat de nieuwe Forten een actieradius van 10.000 mijl hebben en dat met de Noordamerikaanse productie van „astronomische" wapenen de oorlog pas begint (Londen, (AP) 7.10).

DAGLICHT-AANVALLEN VAN DE RAF.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart gaf het volgende communiqué uit: „Afzonderlijke vliegtuigen van het Bommenwerperscommando vielen heden bij daglicht objecten aan in het Westen van Duitsland en in Nederland (Hengelo). Gevechtsvliegtuigen op offensieve verkenningsvluchten vielen nabij de Franse kust een mijnenveger aan. Deze werd in brand gezet en liep aan de grond vast. Geen vliegtuigen worden vermist van deze operaties" (Londen, (AP) 7.10).

DUITSE STAATSGREEP IN DENEMARKEN VERWACHT.

Ernest Agnew seint uit Londen:

Deense kringen gaven uitdrukking aan hun vrees, dat een staatsgreep van de nazies tegen Koning Christiaan in Denemarken elk ogenblik verwacht kan worden, omdat de Deense monarch geweigerd heeft aan bepaalde eisen van de nazies tegemoet te komen.

Deze mogelijkheid ontstond tegelijk met de nazie-terreur in Noorwegen, waar 10 vooraanstaande Noren werden doodgeschoten op beschuldiging van sabotage. Er zijn ook moeilijkheden voor de nazies te bespeuren in andere delen van Scandinavië. Een bericht uit Stockholm zeide, dat er steeds meer gevallen van sabotage plaats hebben in Denemarken en Noorwegen. Naar men zeide zou dit de reden zijn waarom de Duitsers een staat van beleg in de provincie Trondheim van Noorwegen hebben afgekondigd en een speciale politiemacht voor Denemarken hebben geeist.

De berichten uit Stockholm zeiden, dat, ingeval Christiaan zou weigeren om toe te geven aan de Duitse eisen, de Duitsers het land zullen overnemen en de voornaamste politieposten zullen toekennen aan 1100 Deense vrijwilligers, die thans met verlof van het Russische front terug zijn. Deense kringen zeiden, dat dit waarschijnlijk is, omdat Hitler klaarblijkelijk de crisis heeft aangewakkerd en dat elk ingewilligd verzoek door andere zal worden gevolgd.

Er hebben steeds meer botsingen plaats tussen de vrijwilligers en de inwoners van Kopenhagen en volgens de radio van Oslo zou het Politiehoofd Merlerung het volk hebben gewaarschuwd op straat niet samen te groepen of de politie te hinderen bij het arresteren van de rustverstoorders (Londen, (AP) 7.10).

NIEUWS VAN OVERAL.

— **Washington:** President Roosevelt wees op een persconferentie het verzoek van de hand om commentaar te leveren op Wendell Willkie's oproep voor het vestigen van een tweede front. De President zeide, dat hij slechts de koppen in de bladen had gelezen, maar de berichten zelf niet der moeite waard achtte om te lezen. Hieraan voegde Roosevelt toe, dat hij de verslagen als zuiver speculatief beschouwde.

— **Met de Noordamerikaanse strijdkrachten in China:** Wendell Willkie arriveerde hier, vergezeld van Generaal Joseph Stillwell. Willkie sprak met Generaal Claire Chennault, Commandant van de luchtbasis, alsmede met verschillende andere officieren en soldaten.

— **Paramaribo:** 27 Braziliaanse zeelieden, die officieel werden betiteld als „schipbreukelingen", arriveerden gisteren te Paramaribo. De mannen zijn allen in goede gezondheid.

— **Noordamerikaans Hoofdkwartier in Alaska:** Kolonel Phineas Morrill, Commandant de Noordamerikaanse gevechtseenheden in het krijgstoneel van de Aleoeten, onthulde, dat Noordamerikaanse gevechtsvliegers hun eerste maand van gevechten tegen de Japanners beëindigd hebben met een opmerkelijk gemiddelde van 22 vijandelijke vliegtuigen, die neergeschoten werden, tegen elk Noordamerikaans, dat verloren ging.

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Tsjungking:** Onthuld wordt, dat Wendell Willkie gisteren per vliegtuig vertrok na een bezoek van vijf dagen aan Tsjungking. Het volgende punt op Willkie's wereldreis werd niet direct onthuld.

— **Berlijn:** Gemeld wordt, dat trams en bussen in Berlijn voortaan om de 500 of 600 meter zullen stoppen, teneinde kolen en olie uit te sparen. 20% Van alle tram- en bushaltes zullen hiermede worden overgeslagen. Het busverkeer is tijdens de oorlog in Berlijn reeds beperkt.

— **Londen:** De Duitse radio van Parijs meldde, dat de Duitsers reeds hun bedreiging ten uitvoer hebben gebracht om de Britse gevangenen vast te binden, die te Dieppe werden gevangen genomen. Men ging hiertoe over, niettegenstaande de Britse protesten, volgens welke de Duitse gevangenen niet zijn mishandeld. De radio van Parijs zeide, dat om 12.30 uur precies in Berlijn bekend gemaakt werd, dat de repressailles, waarmede gedreigd werden, in werking zijn gesteld. De radio van Berlijn, welke werd gehoord door het Britse nieuwsagentschap, deelde mede, dat de Britse gevangenen om 12 uur Berlijnse tijd werden geketend. Door de Duitse maatregelen worden voornamelijk de Canadezen getroffen, waarvan 2547 als vermist werden opgegeven na de overval van Dieppe. Bij het bekend maken van de repressaille refereerde de Duitse politieke commentator ook naar de Britse en Noordamerikaanse beslissing om de oorlogsmisdadigers te straffen: Hij zeide: „Deze heren moeten er opmerkzaam op gemaakt worden, dat Duitsland ook op zekere dag deze beslissing zou kunnen nemen met het doel haar toe te passen op Mijnheer Roosevelt en andere Geallieerde oorlogsstokers."

— **Caïro:** Noordamerikaanse gevechts-vliegers escorteerden gisteren Britse gevechtsbommenwerpers in een Geallieerde aanval achter de Duitse linies. Bij 12 tochten gedurende de dag brachten de Britten hevige schade toe aan Duitse vliegvelden, convooien en troepenconcentraties. Britse lange afstands gevechtsvliegtuigen drongen gisteren tot diep in het vijandelijke gebied door. Hierbij bombardeerden en beschoten zij voorraad-vrachtauto's en paraderende Duitse troepen. Op de terugtocht vuurden zij op Duitse boten, die zich voortbewogen langs de kust van de Middellandse Zee. Tijdens de operaties werden twee Duitse ME109's neergeschoten door Britse gevechtsvliegtuigen.

Wegens machine-stoornis verschijnt de Krant heden ten dele ongecorrigeerd.

Curacao

ZONDAG NASI-GORENG ETEN.

Zoals reeds door middel van een advertentie aangekondigd wordt er aanstaande Zondag door de Vrouwen-Organisatie Curaçao („V.O.C.") een nasi-goreng fuif georganiseerd op Rooi Catootje. De entree is 3 gld., waarbij de nasi-goreng is inbegrepen. Om 11 begint het. Borrels, bier, whisky, cocktails — alles is verkrijgbaar (tegen gewone prijzen). Als speciale attractie zullen Javaanse dansen worden uitgevoerd in inlandse costuums. Fraaie muziek luistert alles op. De baten zijn bestemd voor de theemiddagen, die V.O.C. elke Donderdagmiddag voor zeelieden en militairen arrangeert en die een groot succes zijn, maar waarvoor natuurlijk wat geld nodig is.

In de bosrijke tuin van Rooi Catootje heeft men tafeltjes gezet en men heeft op het ogenblik al een 200 gasten. De nasi-goreng wordt deskundig bereid. Naar verluidt zal trouwens een van de beide vrouwen, wier naam om haar kookkunst het grootst is te Willemstad, voor een saus zorgen.

Die notabele, wiens levensspreuk het is: „Ik ben in sauzen groot gebracht: Ravigote!" zal zijn hart kunnen ophalen — en vele anderen met hem.

Zondag om 11 uur begint het en voordien kan men bij de dames van V.O.C. kaarten kopen (à 3 gld.) en wie geen dier dames kent, kan zich wenden tot Piscaderabaai-club.

MILITAIRE BENOEMINGEN.

Overste Van der Beek Hoofd van de Militiare censuur.

De Gouvernementspersdienst deelt mede:

De Algemeen Militair Commandant in het Gebiedsdeel Curaçao heeft, met ingang van 5 October 1942 benoemd: tot Hoofd van de Militaire Censuur den luitenant-kolonel K.N.I.L. W. A. van der Beek; tot hoofd van de Militaire Inlichtingendienst den luitenant ter Zee 2e klasse (K.M.R.) R. Zalentein; tot Hoofd van de Militaire Havenbeveiliging den luitenant ter Zee 2e klasse (K.M.R.) J. F. Willemse.

Dit alles: gelet op de Proclamatie van 10 Mei 1940 (P.B. 1940 No. 38), houdende bepalingen betreffende het militair gezag, de bevoegdheden van den Procureur-Generaal en de instelling van een Bizondere Rechtbank in Curaçao gedurende de Staat van Beleg, zoals sedert gewijzigd en aangevuld, laatstelijk bij de Proclamatie van 2 October 1942 (P. B. 1942 No. 183).

[De censuur op brieven, de pers voor zover militarie berichten betreffende, telegraaf en telefoon ressorteert door deze benoeming onder Overste van der Beek. Voorheen berustte een en ander onder den Procureur Generaal, en sedert de 1e September jl. voor zover de pers betreft onder Luitenant Zalentijn aangaande militaire berichten.

Deze nieuwe benoeming heeft thans alles gecentraliseerd in handen van Overste van der Beek.

Luitenant Zalentijn gaat thans over de militaire Inlichtingendienst, die voorheen onder Overste van der Beek stond. — Red. Amigoe].

BURGERWACHT CURAÇAO.

Politiedienst.

Zondag 11 October 1942 is er voor de eerste lichting politieburgerwachters geweer- en revolverschieten op Hato. Aanvang der oefening 9 uur. Uniform is werktenue. Eigen wapens medebrengen. Van wettige verhindering tijdig van te voren bericht zenden. Ongeoorloofde afwezigheid wordt gestraft.

Bij wijze van proef vertrekt er die morgen om 8.30 uur een militaire truck van de wacht Brionplein ter tegemoetkoming in eventuele moeilijkheden met vervoer. Deze truck stopt nabij de brandweergarage's op Mundo Nobo en vertrekt vandaar om 8.40 naar het schietterrein Hato.

KAMPIOENSCHAPS-WEDSTRIJDEN K.S.C.

Nogmaals willen wij de aandacht vestigen op de athletiekwedstrijden, te organiseren door de K.S.C. op Zondag 18 October a.s.

Dit zijn zogenaamde oefenwedstrijden, dus iedere athleet kan er aan deelnamen.

De volgende nummers worden verwerkt:

Hardlopen: 100 m.; 200 m.; 400 m.; 800 m.; 1500 m.; estafette 4x100m.

Polstok hoogspringen; hoogspringen met aanloop; verspringen met aanloop; kogelstoten; discuswerpen; speerwerpen.

Voor de junioren zijn de volgende nummers:

Hardlopen 100 m.; estafette 4 x 100 m.; hoogspringen met aanloop; verspringen met aanloop.

Inschrijvingen bij den secretaris, den Heer Petrus Breusers, Kortijnweg, 52 tot en met Maandag 12 October a.s.

FEEST IN HET KATHOLIEK ZEEMANSHUIS.

Gisterenavond was het weder feest in het Katholieke Zeemanshuis. Zoals gewoonlijk was het overvol. De „Dutch Serenaders" zorgden voor de muziek. Verschillende liedjes en voordrachten werden gehouden. Tot laat in de avond duurde het feest voort. Met het zingen der nationale volksliederen werd de avond besloten.

VERENIGINGSNIEUWS.

Curaçaose Postzegelvereniging: De gewone ledenvergadering op Zondag 11 October om 10.00 uur, die, zoals gisteren gemeld, in het Logegebouw „De Vergenoeging" te Willemstad gehouden zou worden, kan aldaar niet doorgaan, doch wordt gehouden op dezelfde tijd in het Repetitiegebouw te Emmastad.

OFFICIELE BEKENDMAKINGEN.

Verlof: R. J. J. Suriel, tijdl. schrijver op het Bureau voor Sociale en Economische Zaken, 14 dagen; Mr. L. C. Kwartsz, Advocaat-Generaal bij het Hof van Justitie in Curaçao, vier weken, ingang 26 October 1942.

Benoeming: Mej. A. F. Piper, tijdl. kwekeling aan de Emmaschool voor G.L.O.B. tot tijdl. onderwijzeres 4e klasse, aan genoemde school; Ir. J. W. Hasselt, ingenieur bij de N.V. Curaçaose Petroleum Industrie Maatschappij, tot tijdl. leraar van het Vak Kennis der Natuur aan de Leergang tot opleiding van onderwijzer voor de acte van bekwaamheid als hoofdonderwijzer; A. M. Fontilius, tot tijdl. controleur bij de Economische Dienst; H. Natzijl, instrumentmaker bij de Landsradio- en Telefoondienst, tot technisch assistent bij de Landsradio- en Telefoondienst.

Werkzaamstelling: M. F.Booi op het Postkantoor ahier; Mej. L. C. Helmyr bij de Krijgsraad in het Militair Arrondissement op Curaçao; Mej. G. Hudson op het Postkantoor alhier.

Eervol ontslag aan: F. Th. J. van Rijn, tijdl. controleur bij de Economische Dienst; H. E. Kiës, op zijn verzoek als lid van de Voedselvoorzieningscommissie op Curaçao, onder dankbetuiging voor de dienst, welke hij in deze hoedanigheid aan het Gebiedsdeel heeft bewezen.

Eervol ontheffing: Drs. J. H. G. Mulders, tijdl. leraar van het Kennis der Natuur aan de leergang tot opleiding van onderwijzer voor de acte van bekwaamheid als hoofdonderwijzer; C. A. Hoekstra, ontheffing van zijne detachering bij het Corps Militaire Politietroepen op zijn verzoek.

Bevordering: Aan J. Linker, Hoofdagent der Burgerpolitie op Curaçao is de persoonlijke titel toegekend van „Politie-deskundige"; aan R. F. W. Boskaljon, hoofdcommies ter Gouvernements-Secretarie is de persoonlijke titel toegekend van Referendaris ter Gouvernements-Secretarie; J. F. Reina, Kommies der belastingen 2de klasse op Curaçao tot kommies der belastingen 1ste klasse en hem overgeplaatst naar Bonaire.

Aanwijzing: Als leden van de Raad van Beheer van de Aruba Flying Club, de heren: P. A. de Vuyst; Commandant Onderzoekings en Bewakingsdienst op Aruba; H. A. Hessling, Ambtenaar belast met het domein beheer op Aruba.

De Gouvernements-Secretaris,
C. F. Gronemeijer.

Wij ontvingen.

„Vuur", het officiële Orgaan voor de Weermacht voorziet ontegenzeggelijk in een lang gevoelde behoefte. De activiteit van de redactie blijkt onder andere uit de foto's van de aankomst van Minister J. Th. Fürstner en van de inspectie der Indische jongens door Kolonel Carel J. Baron van Asbeck. Het staat vol met aardige artikeltjes waaruit een prachtige geest spreekt. Opgenomen is ook de rede van den Britsen Consul Edward Th. gehouden in het tehuis van het Leger des Heils.

„Onze Vloot", die nog geen eigen orgaan heeft, heeft de beschikking over de nodige ruimte gekregen en publiceert hierin alles, wat deze vereniging betreft.

„Vuur" moet door iedereen gelezen worden.

Hou en Trouw, October 1942. Hetzelfde aardige blad als steeds. Herdacht worden Zuster Winnifrida, Frater Andreas, Pastoor Hendriks, „die deze maand is gaan hemelen". Oom Gauw wordt herinnerd aan de brugwenmisère. Twintig September krijgt een stukje. De Octobermaand brengt een Maria-lied mede. Verder alle gebruikelijke artikelen, behalve de zo verbeide rubriek met wetenswaardigheden. Vraag 10 van „Hoeveel ken je er?" mag men eigenlijk niet stellen; zij zal onzen Raadgever ontgaan zijn.

De Heer **W. C. Evertsz** van „El Porvenir" zond ons een hele verzameling pakjes met een groot aantal zaden, die een gehele ommezwaai teweeg zullen brengen in de redactionele verblijven.

Bloemen, diverse kolen, bieten en penen zullen binnen korte tijd het levenslicht aanschouwen, dank zij de tegenwijde zorg van onzen Benjamin, die benoemd is tot opperigieter en harkenaar der bakken. Met blijdschap ziet ieder lid der redactie uit naar het eerste peentje, dat met zijn groene tooi zal aankondigen, dat het borelingske er is en dat het groeien gaat. Bloemen zullen de boekenrekken sieren van het hoofdbureau en op ons bureau naast de immer dazende telefoon zal Chinese seldere de lof verkondigen van al wat in China leeft en groeit. Langs de trap zullen tomatenronken zich strengelen en de rode biet zal als een welkomstgroet staan op het voorportaal.

Dit alles heeft de Heer W. C. Evertsz mogelijk gemaakt en zo er water is, juiste bestraling van de zon en voldoende zorg van den Benjamin dan wordt dit alles een ogenlust en een vitaminenrijk.

Zo u ons voorbeeld volgen wil, dan naar „El Porvenir".

FILM

Little Nellie Kelly (West-End)
Voor den gemiddelden bioscoop-bezoeker is het steeds een grote teleurstelling geweest een film, waarin Judy Garland optreedt, te hebben moeten missen. Met haar natuurlijke ongedwongen en levenslustige manier van optreden, heeft zij zich al zingend en dansend een plaatsje weten te verzekeren in de harten van haar talrijke toeschouwers.

Ditmaal weer heeft Judy de rol te spelen van het kleine bakvisje en men moet zeggen, dat zij zich er met glans doorheen weet te slaan. Het verhaal betreft het geliefkoosde film-thema van een lach en een traan, waar men soms hartelijk bij kan lachen en aan de andere kant de zakdoekjes er niet droog bij zullen blijven. Met Judy spelen nog mee Charles Winniger, als grootpapa en George Murphy.

EMMASTAD.

WACHTDIENSTEN: Do., 8 Oct.:
Telegram Afdeling: Hr. Carriere, tel. 553, Hotel kamer 29.
Shipping & Supplies: Hr. Polvliet, tel. 455, Hotel kamer 56.
Scheepvaart Afdeling: Hr. Zee, tel. 690, Emmalaan 1.
Dok-afdeling: Hr. J. v.d. Veen, tel. 431.

„SHELL GOLF CLUB".

Zaterdagmorgen jl. is een Shell Golf ploeg, bestaande uit tien spelers, naar Aruba overgevlogen op uitnodiging van de Lago Club. De Heer Perkins, President van de Club aldaar, en de Heren Yates en Lynam waren ter begroeting op het vliegveld aanwezig, en door den Heer Korthals, Voorzitter van de Shell Golf Club werden de spelers aan hen voorgesteld.

De ontmoeting tussen de beide ploegen, die gedurende Zaterdag en Zondag plaats had, is geëindigd in een glansrijke overwinning voor de Lago. De winstpunten verhouden zich als 41 tot 3 en hiermede is de oorspronkelijke pessimistisch-lijkende voorspelling van den Shell-ploeg-aanvoerder, die Curaçao zelfs minder dan 3 had toegedacht, tegen veler verwachting in, toch uitgekomen.

Het was bekend, na de ondervinding van verleden jaar, dat de Lago sterke spelers had, doch dit nu juist, is de prikkel geweest om elkaars krachten weer eens te meten. Het verdient o.a. vermelding, dat Ford over 9 holes een puntenaantal wist te maken van 36, terwijl een van de beste spelers van de tegenpartij, Yates, een succes van slechts één punt minder boekte. Inderdaad respectabele „scores". De Shell-spelers hebben uitstekend spel te zien gegeven, doch de gastheren waren uitgesproken sterker en hebben de overwinning ten volle verdiend. De wedstrijden bestonden de eerste dag uit vijf „foursomes", waarin de combinatie Baily-Ford twee winstpunten boekte voor Curaçao.

De Zondag daaropvolgende werden tien „twosomes" gespeeld en wist Scheurkogel een punt voor zijn ploeg in de wacht te slepen. De overige punten, in totaal 41, waren zoals reeds vermeld door de gastheren. Een zeer mooie „tropee", die door de Directeuren van de Lago en de Shell, den Heer Smith en den Heer Noorduyn, ter beschikking was gesteld, werd met een hartelijk toespraakje door den Lago-directeur, tijdens een uitstekende „barbecue" aan den aanvoerder van de Aruba-ploeg, den Heer Barnes, overhandigd.

De Heer Noorduyn, die de middag daavoor ook naar Aruba was overgekomen, antwoordde op deze toespraak en dankte den Heer Smith voor het gul en hartelijk onthaal, dat de Shellploeg te beurt was gevallen en sprak de hoop uit de Lago-spelers in het volgend seizoen op Curaçao te mogen ontvangen, hetgeen met veel enthousiasme werd begroet.

Onder de aanwezigen bevonden zich de Heer Marley, President van de Lago Oil & Transport Co., de Heer Abrahams, Commissaris van S.O.N.Y., en de Heer Pierce, Directeur van „industrial relations" S.O.N.Y., die zich met enkelen onzer spelers onderhielden.

Na de barbecue, die alle lof verdiende en als het einde van het sportgebeuren kon worden beschouwd, ging eenieder voldaan huiswaarts.

De Curaçaose golfers kunnen terugzien op een paar bizonder prettige sportdagen.

BRION

Het Leven van onzen Curaçaosen Held.

door

P. A. EUWENS O.P.

—

XI.

Piar trekt op tegen Angostura.

Zodra op het einde des jaars de regentijd voorbij en het seizoen voor de operaties gunstig was geworden begonnen Piar en Cedeño van uit Caicara, aan de zuidelijke (rechter) oever van de Orinoco bij de samenvloeiing van de Apure gelegen, hun opmars in Oostelijke richting met het vastberaamde plan zich van de gehele provincie Guayana en met het einddoel ook van de hoofdstad Angostura meester te maken. Reeds bij de Caura, de eerste grote zijrivier van de Orinoco, moesten zij halt maken, vooreerst om op de oever de nodige vaartuigen in elkaar te slaan om die rivier over te steken, ten tweede om zich op ernstige tegenweer voor te bereiden, daar de tegenoverliggende oever door vier compagnieën Spaanse soldaten verdedigd werd.

In de avond van 30 December 1816 stak een officier der patriotten Rafael Rodriguez met drie manschappen heel voorzichtig de Caura over, overviel een vijandelijke voorpost en maakte zich onder het oog van den Spaansen bevelhebber meester van een der vaartuigen, waarmee hij terstond naar de andere oever terugkeerde. Op Nieuwjaarsdag 1817 zou men de rivier oversteken. Maar reeds terstond bleek een der eigengemaakte boten totaal onbruikbaar zodat de geroofde dubbel van pas kwam. Twee afdelingen infanterie gingen zóver stroomopwaarts de Caura over, dat ze door den vijand niet konden worden opgemerkt. Tegelijkertijd opende de artillerie het vuur op de overkant, waar de vijand stond opgesteld, ter bescherming van Cedeño met zijn ruiterij, die zwemmend de overtocht maakte.

De vijand hield niet lang stand en vluchtte weg naar Angostura, nog 2½ kilometer ver tot bij het dorpje San Pedro door de troep van Cedeño achtervolgd.

De belegering van Angostura door Piar.

Reeds op 12 Januari 1817 kwam de Venezolaanse krijgsmacht voor Angostura en begon het beleg der stad. Enige dagen later beproefde Piar wel door bestorming zich van de stad meester te maken, maar de verdediging der forten aan de landzijde en der vloot van 2 fregatten, 3 goletten en 4 kanonneerboten op de rivier was zó geducht, dat Piar met een verlies van 300 man werd teruggeslagen.

Nu beraamde hij een ander plan en besloot de stad uit te hongeren door de toevoer van levensmiddelen af te snijden.

Op 150 km. afstand in Oostelijke richting van Angostura vloeit de rivier de Caroni in de Orinoco. Aan de overzijde dier rivier hadden Spaanse Paters Capucijnen sedert bijna een eeuw verschillende Nomaden-stammen der Indianen in een groot aantal dorpen verenigd, door middel van landbouw en veeteelt gewend aan een meer geregeld en werkzaam leven en tot enige beschaving gebracht. Van uit die missieposten werd Angostura geregeld van levensmiddelen voorzien. Op 8 Februari 1817 trok Piar de Caroni over en 9 dagen later waren alle 28 missiedorpen in zijn bezit. De Spaanse bezetting trok zich terug binnen de versterkte stad Guayana Vieja, 40 km. oostelijker aan de Orinoco gelegen. De 22 Capucijnen werden gevangen genomen en opgesloten om te voorkomen dat ze de Indianen weer voor de partij van Spanje zouden overhalen. Piar stelde José Feliz Blanco als zijn commissaris over deze dorpen aan, die ze zeer economisch administreerde en nu de Indianen voor de republikeinen liet opbrengen, wat ze eerst aan de Spanjaarden afleverden.

* * *

Na deze overwinning zond Piar aan Bolivar bericht van de behaalde successen. Bolivar had in die dagen zijn hoofdkwartier in Barcelona en droomde van een aanval in grote stijl op Caracas, de hoofdstad des lands. Alle generaals, die links en rechts op eigen gelegenheid ageerden, werden met aandrang opgeroepen naar Barcelona. Ook Piar ontving brief na brief met dezelfde boodschap. In een brief van 10 Januari 1817 gaf Bolivar hem te verstaan, dat de verovering van Guayana een utopie was. „Sin una flotilla respetable no es posible tomar la Guayana" en „Aún no es tiempo de tomar á Guayana". Zonder een aanzienlijke vloot is het onmogelijk Guayana te veroveren". „De tijd is nog niet gekomen om Guayana te veroveren".

Maar Piar kon onmogelijk uit Guayana en de Orinoco nogmaals overtrekken zonder al het veroverde weer prijs te geven en zijn leger op de terugtocht aan vernietiging bloot te stellen. Ondanks de herhaalde vertogen van Piar wantrouwde Bolivar het zaakje in Guayana en vermoedde, dat Piar naar het opperbevel ambieerde, een vermoeden door generaal Arismendi hem ingeblazen, die in een brief van 20 Februari zich aldus uitliet: „El general Piar quiero decirselo reservado, me da mas espina. A este patriota le ha soplado mucho la fortuna y quien sabe á donde va á parar esto, porque él no piensa como nosotros". — „Generaal Piar, dit wil ik U in vertrouwen zeggen, boezemt mij wantrouwen in. De fortuin heeft dezen patriot verwaand gemaakt en wie weet waarop dat zal uitlopen, want zijn zienswijze wijkt geheel van de onze af".

Bolivar naar Angostura.

Bolivar was er niet gerust op en besloot eindelijk met eigen ogen zich van de toestand in Guayana op de hoogte te stellen en zo mogelijk dat dreigend gevaar te keren. Na tal van moeilijkheden en gevaren, op zijn doortocht ondervonden, kwam hij de 2 Mei 1817 voor Angostura, juist in de dagen toen het leger van Piar nog in een vreugderoes over een nieuwe schitterende zegepraal verkeerde.

* * *

Wat was er intussen bij Angostura voorgevallen?

Voor het Spaanse leger en de vloot en de burgerbevolking dezer stad was het behoud van het missiegebied van Caroni een levensquaestie. Zonder dit bezit stond hun met zekerheid de hongerdood te wachten. Daarom zocht La Torre, de bevelhebber der stad, tot elke prijs deze dorpen weer in zijn macht te krijgen. Ongetwijfeld zou hij daarin geslaagd zijn, wanneer de sluwe Piar niet zijn prachtig opgezet plan doorschouwd had en jammerlijk had doen mislukken.

La Torre liet het bezettingsleger een uitval doen, schijnbaar met de bedoeling om ten Zuiden der stad van uit Ferranero, waar een grote veefokkerij bestond, enige kudden slachtvee binnen de stad te smokkelen, maar in werkelijkheid nog méér met het oogmerk om Piars aandacht op dit punt te trekken en hem met geheel zijn ruiterij uit de Indianendorp te lokken tot op 2 à 3 dagreizen afstands aan deze zijde van Caroni. Wanneer dat lukte, zou La Torre heimelijk 's nachts naar de stad terugkeren, terwijl reeds op de Orinoco de nodige vaartuigen in gereedheid lagen om zijn soldaten de rivier te laten afzakken en de onbeschermd gelaten missiedorpen weder om in bezit te nemen. De uitgeputte paarden van Piars ruiterij zouden na die geforceerde mars onmogelijk in staat zijn opnieuw de verre tocht terug tot aan de oevers van de Caroni en over deze brede rivier en nog naar het bedreigde punt te maken om daar terstond aan de verse troepen van La Torre slag te leveren. Piar vermoedde de toeleg. Vóór hij met zijn ruiterij de missie verliet en de Caroni overtrok, gaf hij in het geheim aan den Commissaris Blanco, den beheerder van het missiegebied, last zonder verwijl 500 verse paarden aan die zijde der rivier gereed te houden voor zijn manschappen.

Wordt vervolgd.